

דף יז.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעג פעיף יב

יב. אשת אחיו שלא היה בעולמו, (פירוש שנולד האח הקטן אחר מיתת הגדול), הרי היא אשת אח שלא במקום מצוה, ופוטרת צרתה. כיצד ראובן שמת, ונפלה אשתו לפני שמעון אחיו, ואח"כ נולד לוי אחיו, בין שנולד קודם שייבם שמעון אשת ראובן, בין שנולד אחר שייבמה, ומת שמעון, אסורה על לוי לעולם. ואם היה לשמעון אשה אחרת, גם היא פטורה מחליצה ומהייבום, ופוטרת צרתה וצרת צרתה עד סוף העולם, כדין צרת ערוה. ואם מת שמעון, אפילו קודם שעשה בה מאמר, אשת שמעון חולצת ולא מתייבמת, משום דכיון דקיימא לן יש זיקה, אפילו לא עשה מאמר הוה ליה כצרת אשת אחיו שלא היה בעולמו.

דף יז:

עין משפט א.

אה"ע סימן קנז פעיף א

א. אחיו מאביו ואפי' ממזר, או עובד ע"ז, ואפי' קטן שיצא ראשו ורובו לאויר העולם קודם שימות אחיו, הרי זה זוקק מלשון קושר באזיקים היבמה ^ה. ואפי' פצוע וגוסס שאינו יכול לחיות, לא תנשא היבמה כל זמן שהוא חי. נולד אחרי מיתת אחיו, ואחיו מאמו אינו זוקק.

ב. אחיו משפחה ונכרית אע"פ שהיתה לידתו בקדושה, הואיל והורתו שלא בקדושה אינו זוקק את אשתו.

ה. יבמות כ"ב, ונדה ע"ג ע"ב. ובאחיו ממזר שזוקק איירי שהיו ביחד בבית האסורין כ"כ הב"ש, ועיין בית מאיר שתמה שכאן אפי' אינם חבושים בבית האסורין לא יהא אלא ספק אחיו ומספק זוקק, וחולצת ממנו, ועיין בפ"ת.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קנט פעיף ה

ה. היבם אסור בקרובות זקוקתו. ואפי' מתה היבמה קודם שייבם או יחלוץ לה, בין שהוא יבם אחד בין שהם שני יבמין^ט. ע"כ אם קידש אחד מהם אחות זקוקתו אסור לו לכונסה, שהיא כאחות ארוסתו, עד שייבם אחיו או יחלוץ לזקוקה ותפקע הזיקה. וי"א דדוקא אם קידש, אבל אם כנסה לאחות זקוקתו מותר לו לבוא עליה גם קודם שאחיו ייבם או יחלוץ שפקעה לה הזיקה^י.

הגה: ו. י"א דבזמה"ז שישנו חרם דרבינו גרשום שלא לישא ב' נשים, אם נפלה לאחד שומרת יבם אסור לו לישא אחרת עד שיחלוץ ליבמתו, ודוקא שלא היתה משודכת לו קודם, אבל היתה משודכת לו קודם מיתת אחיו, מותר לו לכונסה.

ט. דקימ"ל יש זיקה אפי' בשני יבמין, כרב יהודה ביבמות דף י"ז ע"ב.

י. כ"כ התוס' והרא"ש, אבל הנ"י כתב דלא מהני מעשה דידיה אפי' כנסה עד שיעשה אחיו מעשה, ב"ש.